

दानिएलको पुस्तक - संख्या उनन्तीस

बेलशज्जरको भोज र भविष्यवाणीको घडी: आइतबारको व्यवस्थाको उद्घाटन, बेबिलोनको पतन, र अन्तिम संकट

Jeff Pippenger

2023-12-24

बेलशस्सरको भोजले आइतबारको व्यवस्थाको “घडी” लाई पहिचान गराउँछ, तर यसले जोड रिपब्लिकन सिङको न्यायमाथि राख्दछ। दानिएल अध्याय तीनमा नेबुकदनेसरको सुनको मूर्तिले यही इतिहासलाई प्रस्तुत गर्दछ, तर परमेश्वरका विश्वासयोग्य जनहरूको सन्दर्भमा, जसलाई त्यसपछि एउटा ध्वजस्वरूप उचालिन्छ। दानिएल अध्याय छले यही रेखालाई सम्बोधन गर्दछ, तर यसले प्रोटेस्टेन्ट सिङको भूमिकालाई सम्बोधन गर्दछ। बेलशस्सरले “राज्य” को प्रतिनिधित्व गर्दछ, र उसले आफ्ना “प्रभुहरू” मध्ये एक हजार जनालाई बोलायो।

राजा बेलशस्सरले आफ्ना एक हजार प्रधानहरूका लागि ठूलो भोज तयार पारे, र ती एक हजारका सामु दाखमद्य पिए। बेलशस्सरले दाखमद्यको स्वाद चाख्दै गर्दा यरूशलेममा रहेको मन्दिरबाट उनका पिता नबूकदनेसरले ल्याएका सुन र चाँदीका भाँडाहरू ल्याउन आज्ञा दिए, ताकि राजा, उनका प्रधानहरू, उनकी पत्नीहरू, र उनकी उपपत्नीहरूले तिनैमा पिउन्। तब तिनीहरूले यरूशलेममा रहेको परमेश्वरको भवनको मन्दिरबाट लिएका सुनका भाँडाहरू ल्याए; अनि राजा, उनका प्रधानहरू, उनकी पत्नीहरू, र उनकी उपपत्नीहरूले तिनैमा पिए। तिनीहरूले दाखमद्य पिए, र सुन, चाँदी, काँसा, फलाम, काठ, र ढुङ्गाका देवताहरूको प्रशंसा गरे। त्यही घडी मानिसको हातका औंलाहरू प्रकट भए, र राजदरबारको भित्ताको पलस्तरमाथि, सामदानको सामुन्ने, लेख्न लागे; अनि लेखिरहेको हातको भाग राजाले देखे। दानियल ५:१-५।

“दश” भन्ने संख्या अजिङ्गरको प्रतिनिधित्व हो, र एक सय तथा एक हजार त्यही प्रतीकको केवल विस्तारित रूप हुन्। छैटौँ अध्यायमा, एक सय बीसले छलपूर्ण व्यवस्थालाई अघि बढाउँछन्, र एक सय बीस पूजाहारीहरूको प्रतीक हो। “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” लाई विचार गर्दा, बेलशज्जरको भोजले भ्रष्ट राज्यकौशलमाथिको न्याय, तथा भ्रष्ट मण्डलीय शासनमाथिको न्यायलाई चित्रण गरिरहेको छ। बेलशज्जर बाबेलको दाखमद्यले मतवाला भएको थियो, र त्यसपछि यरूशलेमस्थित परमेश्वरको मन्दिरका पवित्र भाँडाहरूलाई अपवित्र गर्ने निश्चय गर्‍यो।

“अगमवक्ताले भन्छन्, ‘मैले स्वर्गबाट अर्को एउटा स्वर्गदूत ओर्लौँदै गरेको देखें, जससँग ठूलो अधिकार थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भई। अनि उसले बलियो स्वरमा ठूलो आवाजले यसो भन्दै करायो, महान् बाबेल पतन भयो, पतन भयो, र दुष्टात्माहरूको वासस्थान बनेको छ’ (प्रकाश 18:1, 2)। यो उही सन्देश हो जो दोस्रो स्वर्गदूतद्वारा दिइएको थियो। बाबेल पतन भएको छ, ‘किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिउन लगाई’ (प्रकाश 14:8)। त्यो दाखमद्य के हो?—उसका झूटा सिद्धान्तहरू। उसले संसारलाई चौथो आज्ञाको विश्रामदिनको सट्टा एउटा झूटा विश्रामदिन दिएको छ, र शैतानले अदनमा हव्वालाई पहिलो पटक भनेको झूटलाई—आत्माको स्वाभाविक अमरताको सिद्धान्तलाई—पुनः दोहोर्‍याएकी छ। मानिसहरूका आज्ञाहरूलाई सिद्धान्त ठहर गर्दै (मत्ती 15:9) उसले यस्तै धेरै समप्रकारका त्रुटिहरू टाढा-टाढासम्म फैलाएकी छ।” Selected Messages, पुस्तक 2, 118.

बेलशज्जरले पिइरहेको दाखमद्य पापत्वद्वारा स्थापित मूर्तिपूजक सबाथ थियो, किनकि त्यो भोजले आइतवारको व्यवस्थाको भविष्यवाणीगत “घडी”लाई प्रतिनिधित्व गर्‍थ्यो। उसले भोजकक्षमा ल्याएका पवित्रस्थानका भाँडाकुँडाहरूले केवल परमेश्वरविरुद्धको विद्रोह मात्र होइन, पवित्र भाँडाकुँडाहरूले परमेश्वरका जनहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछन्, किनकि शाब्दिकले आत्मिकलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र मानिसहरू भाँडाकुँडाहरू हुन्।

तथापि परमेश्वरको जग अटल रहन्छ, र यसमा यो छाप लागेको छ, “प्रभुले आफ्नाहरूलाई चिन्नुहुन्छ।” अनि, “ख्रीष्टको नाउँ लिने हरेकजन अधर्मबाट अलग होस्।” तर एउटा ठूलो घरमा सुन र चाँदीका भाँडाहरू मात्र हुँदैनन्, तर काठ र माटाका पनि हुन्छन्; र केही आदरका लागि, अनि केही अनादरका लागि। यसकारण यदि कुनै मानिसले आफूलाई यिनबाट शुद्ध पार्छ भने, ऊ आदरको भाँडो हुनेछ, पवित्र पारिएको, मालिकको प्रयोगका लागि योग्य, र हरेक असल कामका लागि तयार पारिएको। २ तिमोथी २:१९-२१।

बलपूर्वक आइतबारको उपासना गराई परमेश्वरका जनहरूलाई अपवित्र तुल्याइरहेको अवस्थाको बीचमा, अग्निमय हस्तलेखनले बेलशज्जरको विनाश उद्घोष गर्दछ।

त्यही घडीमा मानिसको हातका औँलाहरू देखा परे, र राजाको दरबारको भित्ताको पलस्तरमा दीपाधारको सामुने लेख्न लागे; अनि लेखिरहेको हातको भाग राजाले देखे। तब राजाको मुखाकृति फेरियो, र उनका विचारहरूले उनलाई व्याकुल तुल्याए, यहाँसम्म कि उनका कम्मरका जोर्नीहरू फुस्किए, र उनका घुँडाहरू एक-अर्कासँग ठोक्किन लागे। ज्योतिषीहरू, कल्दीहरू, र शकुन बताउनेहरूलाई भित्र ल्याउन राजाले ठूलो स्वरले आज्ञा दिए। अनि राजाले बाबेलका बुद्धिमान् मानिसहरूलाई भने, “जसले यो लेखाइ पढेर यसको अर्थ मलाई बताउनेछ, त्यसलाई बैजनी वस्त्र पहिराइनेछ, उसको घाँटीमा सुनको सिक्की लगाइनेछ, र ऊ राज्यमा तेस्रो शासक हुनेछ।” दानियल ५:५-७।

ऐतिहासिक रूपमा यस अंशलाई यसरी बुझिन्छ कि बेलशस्सरका पिताले राजनीतिक सिंहासन बेलशस्सरलाई छोडेका थिए, र यही कारणले लेखाइको व्याख्याको बदलामा उनका पुत्रले दिन सक्ने सर्वोच्च प्रस्ताव भनेको तेस्रो शासकको पद थियो। संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था आउनुअघि, राजनीतिक नेतृत्व धार्मिक नेतृत्वको अधीनस्थ स्थितिमा हुनेछ, जसले उपासनाको एउटा नयाँ रूप स्थापित गर्न कार्य गरिरहेको हुनेछ। पशुको प्रतिमाले मण्डली र राज्यको संयुक्त स्वरूपलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ त्यस सम्बन्धमा मण्डलीको नियन्त्रण हुन्छ, र आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थाको सन्दर्भमा बेलशस्सर राजनीतिक राजा थियो, यसरी राज्यको प्रतीक थियो, तर ऊ आफ्ना पिताको धार्मिक अधिकारताभन्दा केवल दोस्रो स्थानमा थियो। उसले दानिएललाई दिन सक्ने सर्वोत्तम प्रस्ताव भनेको तेस्रो स्थानमा राख्नु मात्र थियो।

“जब प्रारम्भिक मण्डलीले सुसमाचारको सरलताबाट विचलित हुँदै भ्रष्ट भई अन्यजातीय अनुष्ठानहरू र चलनहरू स्वीकार गर्‍यो, तब उसले परमेश्वरको आत्मा र शक्तिलाई गुमायो; र मानिसहरूको विवेकमाथि नियन्त्रण कायम गर्न उसले लौकिक सत्ताको समर्थन खोजी। यसको परिणामस्वरूप पोपसत्ता उत्पन्न भयो—त्यस्तो मण्डली, जसले राज्यको शक्तिमाथि नियन्त्रण गर्‍यो र त्यसलाई आफ्नै उद्देश्यहरूको प्रगतिका लागि, विशेषतः ‘विधर्म’-को दण्डका निम्ति, प्रयोग गर्‍यो। संयुक्त राज्य अमेरिकाले त्यस पशुको प्रतिमा निर्माण गर्नका लागि, धार्मिक शक्तिले नागरिक सरकारमाथि यसरी नियन्त्रण गर्नुपर्छ कि राज्यको अधिकार पनि मण्डलीद्वारा आफ्नै उद्देश्यहरू पूरा गर्न प्रयोग गरियोस्...”

“प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूका तर्फबाट आइतवारपालनको प्रवर्तन गर्नु भनेको पोपसत्ताको—अर्थात् पशुको—आराधनाको प्रवर्तन गर्नु हो। जसले चौथो आज्ञाको दाबीलाई बुझेर साँचो विश्रामदिनको सट्टा झूटो विश्रामदिन पालन गर्ने छनोट गर्छन्, उनीहरूले यसरी त्यही शक्तिलाई श्रद्धाञ्जलि अर्पण गरिरहेका हुन्छन्, जसको अधिकारद्वारा मात्र यो आज्ञापित गरिएको छ। तर धर्मसम्बन्धी कर्तव्यलाई सांसारिक शक्तिद्वारा प्रवर्तित गर्ने कार्यमै मण्डलीहरूले आफैं पशुको प्रतिमा निर्माण गर्नेछन्; त्यसकारण संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवारपालनको प्रवर्तन गर्नु भनेको पशु र त्यसको प्रतिमाको आराधनाको प्रवर्तन गर्नु हुनेछ।” The Great Controversy, 443, 448, 449.

सङ्कटको समयमा नै चरित्र प्रकट हुन्छ, र भित्तामा देखिएको रहस्यमय सन्देशले बेलशस्सरको अनुभवमा एउटा सङ्कट उत्पन्न गर्‍यो र उसको राज्यको अन्त्यको चिह्न बन्यो; यसरी यसले पृथ्वीको पशुको राज्यको अन्त्यको प्रतीक प्रस्तुत गर्‍यो। बेलशस्सर त्यही रात मरे, जसले आइतबारको व्यवस्था (Sunday law) को प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब आइतबारको व्यवस्थामा संयुक्त राज्य अमेरिका बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा परास्त हुन्छ; तर

संयुक्त राज्य अमेरिका तुरुन्तै दस राजाहरूका प्रमुख राजामा रूपान्तरित हुन्छ। ती दस राजा बाइबलको भविष्यवाणीको सातौँ राज्य हुन्, र उनीहरू तुरुन्तै आफ्नो सातौँ राज्य पशुलाई दिन सहमत हुन्छन्।

किनकि परमेश्वरले उहाँको इच्छा पूरा गर्न, एकमत हुन, र परमेश्वरका वचनहरू पूरा नभएसम्म आफ्नो राज्य त्यस पशुलाई दिन, तिनीहरूका हृदयमा राख्नुभएको छ। प्रकाश १७:१७।

अन्तिम गतिहरू तीव्र हुन्छन्, र छैटौँ राज्यबाट सातौँमा, अनि त्यसपछि आठौँमा हुने संक्रमण छिटो हुन्छ, किनकि त्यस समयमा संसार महान् संकटमा हुन्छ। पृथ्वीको जनावरको पतनले बेलशस्सरलाई डराउँछ, र दस राजाहरूमध्ये प्रमुख राजाको रूपमा उसले संयुक्त राज्यको पतन हुँदा पृथ्वीका सबै राजाहरूले अनुभव गर्ने भयको प्रतिनिधित्व गर्दछ। प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा, भित्तामा लिखावट देखा पर्ने “घडी” नै महान् भूकम्पको “घडी” हो। त्यस बिन्दुमा इस्लामका तीन प्रतीकहरू चिह्नित गरिन्छन्, र अन्तिम दिनहरूमा राजाहरूलाई भयभीत पार्ने इस्लाम नै हो।

किनकि, हेर, राजाहरू भेला भएका थिए, तिनीहरू एकसाथ अघि बढे। तिनीहरूले त्यसलाई देखे, र यसरी चकित भए; तिनीहरू व्याकुल भए, र हतारिँदै टाढा गए। त्यहाँ भयले तिनीहरूलाई समात्‍यो, र प्रसूति-वेदनामा परेकी स्त्रीको जस्तै पीडाले। तिमी पूर्वीय बतासले तर्शीशका जहाजहरू चकनाचुर पाछौँ। हामीले जसरी सुनेका छौँ, त्यसरी नै सेनाहरूका परमप्रभुको नगरमा, हाम्रा परमेश्वरको नगरमा, हामीले देखेका छौँ: परमेश्वरले त्यसलाई सदाको लागि स्थिर पार्नुहुनेछ। सेला। भजनसंग्रह ४८:४-८।

प्रभुजनहरू, अर्थात् राजाहरू, बेलशज्जरको भोजमा जम्मा भएका थिए, बाबेलको दाखमद्य पिउँदै र परमेश्वरको पवित्रस्थानका पवित्र भाँडाकुँडाहरू समात्‍दै र हेर्दै थिए, त्यही बेला भयले तिनीहरूलाई समात्‍यो, जसरी भित्तामा लेखाइ देखा पर्दा बेलशज्जरमाथि भय आएको थियो। बेलशज्जरको भयले बढ्दै जाने भयको आरम्भ गर्‍यो, जसलाई प्रसव-वेदनामा भएकी एउटी स्त्रीद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको छ, र प्रकाश अध्याय एघारको “घडी” ले अध्याय बाह्रतर्फ लैजान्छ, जहाँ झण्डा जन्म दिन लागेकी एउटी स्त्रीद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको छ। पहिलो प्रसव-वेदना भोजकक्षको भित्तामा प्रकट भएको लेखाइ हो। त्यो भय इस्लामको “पूर्वी बतास” द्वारा उत्पन्न हुन्छ, जसले “तर्शीशका जहाजहरू भाँचिदिन्छ।”

बेलशज्जरको भोजकक्षमा “एक हजार जना प्रभुहरू” बाबेलको दाखमद्य पिउँदैछन्, जसले आइतबारको बाध्यकारी पालनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यस बेला, बेलशज्जरले पवित्रस्थानका आभूषणहरू भित्र ल्याउन लगाउँदा, नबुकदनेस्सरको बाजागाजा संगीत बजाउन थाल्छ। टायरकी व्यभिचारिणी गाउन थाल्छे, र धर्मत्यागी इसाएल नबुकदनेस्सरको सुनको मूर्तिको वरिपरि नाच्न थाल्छ। तर त्यो उत्सवलाई “पूर्वी हावा” ले भङ्ग गर्छ, जो चाँडै आउने “तेस्रो हाव” हो, र जो “सातौँ तुरही” हो। जब इस्लामले त्यो उत्सवलाई भङ्ग गर्छ, तब “जातिहरू क्रोधित हुन्छन्।” तिनीहरू क्रोधित हुन्छन्, किनकि त्यस बेला पृथ्वी ग्रहको आर्थिक संरचनाको प्रतीक तर्शीशका जहाजहरू समुद्रको बीचमा डुबाइन्छन्।

तर्शीश तिम्नो व्यापारी थियो, किनकि तिमीसँग सबै प्रकारका धन-सम्पत्तिको प्रचुरता थियो; तिनीहरूले तिम्ना मेलाहरूमा चाँदी, फलाम, टिन र सिसाको व्यापार गर्थे। यावान, तूबाल र मेशेक तिम्ना व्यापारी थिए; तिनीहरूले तिम्नो बजारमा मानिसहरू र काँसाका भाँडाहरूको व्यापार गर्थे। तोगर्माको घरानाका मानिसहरूले तिम्ना मेलाहरूमा घोडाहरू, घोडचढीहरू र खच्चरहरूको व्यापार गर्थे। देदानका मानिसहरू तिम्ना व्यापारी थिए; धेरै टापुहरू तिम्ना हातका व्यापारिक वस्तुहरू थिए; तिनीहरूले तिम्नो निम्ति हान्ती-दाँतका सिङहरू र आबनूस उपहारस्वरूप ल्याउँथे। सिरिया तिम्नो व्यापारी थियो, किनकि तिम्ना बनाइएका सामानहरूको प्रचुरता थियो; तिनीहरूले तिम्ना मेलाहरूमा पन्ना, बैजनी वस्त्र, कढाइदार काम, मसिनो सनको कपडा, प्रवाल र गोमेदको व्यापार गर्थे। यहूदा र इसाएलको देश तिम्ना व्यापारी थिए; तिनीहरूले तिम्नो बजारमा मिन्नीथको गहुँ, पन्नाग, मह, तेल र बामको व्यापार गर्थे। दमस्कस तिम्नो व्यापारी थियो, तिम्ना बनाइएका सामानहरूको प्रचुरताका कारण, सबै प्रकारका धन-सम्पत्तिको प्रशस्तताका लागि; हेल्बोनको दाखमद्य र सेतो ऊनमा। दान पनि, र आवतजावत गर्ने यावानले तिम्ना मेलाहरूमा व्यापार गर्थे; चम्किलो फलाम, कासिया र सुगन्धित बेंत तिम्नो बजारमा थिए। देदान

रथहरूका निम्ति बहुमूल्य वस्त्रहरूको तिम्नो व्यापारी थियो। अरब र केदारका सबै प्रधानहरू तिमीसँग पाठाहरू, भेडाहरू र बाख्राहरूमा व्यापार गर्थे; यिनै कुराहरूमा तिनीहरू तिम्ना व्यापारी थिए। शेबा र रामाका व्यापारीहरू तिम्ना व्यापारी थिए; तिनीहरूले तिम्ना मेलाहरूमा सबै प्रकारका श्रेष्ठ सुगन्धित पदार्थहरू, सबै बहुमूल्य पत्थरहरू र सुनको व्यापार गर्थे। हारान, कन्नेह र एदेन, शेबाका व्यापारी, अशशूर र खिल्मद, तिम्ना व्यापारी थिए। यी सबै तिम्ना व्यापारी थिए—सबै प्रकारका वस्तुहरूमा, नीलो वस्त्रहरूमा, कढाइदार काममा, डोरीले बाँधिएका बहुमूल्य पोशाकका सन्दूकहरूमा, र देवदारका काठका सामानहरूमा—तिम्ना व्यापारिक वस्तुहरूमध्ये। तर्शीशका जहाजहरूले तिम्नो बजारमा तिम्नो विषयमा गीत गाए; अनि तिमी समुद्रहरूको बीचमा भरिपूर्ण भयौ र अत्यन्तै महिमित बनाइयौ। तिम्ना माझीहरूले तिमीलाई गहिरा जलहरूमा ल्याए; पूर्वीय वायुले तिमीलाई समुद्रहरूको बीचमा चकनाचूर पारेको छ। तिम्ना धन-सम्पत्तिहरू, तिम्ना मेलाहरू, तिम्ना व्यापारिक वस्तुहरू, तिम्ना नाविकहरू, तिम्ना कप्तानहरू, तिम्ना जहाज-मर्मत गर्नेहरू, तिम्ना व्यापारका कारोबार गर्नेहरू, र तिम्ना सबै युद्धका मानिसहरू, जो तिमीभित्र छन्, र तिम्नो सम्पूर्ण जमात, जो तिम्नो बीचमा छ, तिम्नो विनाशको दिनमा समुद्रहरूको बीचमा खस्नेछन्। इजकिएल 27:12-26।

“तर्शीशका जहाजहरू” पृथ्वी ग्रहको आर्थिक संरचनाको प्रतीक हुन्, र तिनीहरू “पूर्वीय बतास” द्वारा समुद्रको बीचमा डुबाइन्छन्। इजकिएलले हामीलाई यो “तिम्नो विनाशको दिन” मा घटित हुन्छ भनी जानकारी दिन्छन्, र इजकिएल अध्याय सत्ताइसको विषय टायरसको विलाप हो।

परमप्रभुको वचन फेरि म कहाँ आयो, यसो भन्दै, “अब हे मानिसका पुत्र, टायरसको विषयमा एउटा विलाप उठाऊ; अनि टायरसलाई भन, ‘हे समुद्रको प्रवेशद्वारमा अवस्थित, धेरै टापुहरूका जनतासित व्यापार गर्ने टायरस, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हे टायरस, तँले भनेकी छस्, “म सिद्ध सौन्दर्यकी छु।”’ इजकिएल 27:1-3।

तूरको विनाशको दिन विलापको विषय हो। तूरको विनाशको दिन आइतबारको व्यवस्था हो, किनकि तूर पोपसत्ताको प्रतीक हो, जसको न्याय त्यस “घडी” मा आरम्भ हुन्छ जब प्रकाश अठारको दोस्रो स्वरले मानिसहरूलाई बेबिलोनबाट बाहिर निस्कन बोलाउन थाल्छ।

अनि मैले स्वर्गबाट अर्को एउटा स्वर यसो भन्दै गरेको सुनेँ, “हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले उसका विपत्तिहरूमध्ये केही पनि नपाओ। किनकि उसका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ। जसरी उसले तिमीहरूलाई बदला दिई, त्यसरी नै उसलाई पनि बदला देओ, र उसका कामहरूअनुसार उसलाई दोब्बर देओ; जुन कचौरामा उसले भरिन्, त्यहीमा उसको निम्ति दोब्बर भरिदेओ। उसले आफूलाई जति महिमा दिई र विलासितापूर्वक जिइन्, त्यति नै उसलाई पीडा र शोक देओ; किनकि उसले आफ्नो हृदयमा भन्छे, ‘म रानीझैँ बसेकी छु, म विधवा होइनँ, र म कहिल्यै शोक देख्नेछैनँ।’ यसकारण उसका विपत्तिहरू एकै दिनमा आउनेछन्—मृत्यु, शोक र अनिकाल; र ऊ आगोले पूर्ण रूपमा जलाइनेछे; किनकि उसको न्याय गर्नुहुने प्रभु परमेश्वर सामर्थी हुनुहुन्छ। अनि पृथ्वीका राजाहरू, जसले उनीसँग व्यभिचार गरे र विलासितापूर्वक जिए, जब तिनीहरूले उसको दहनको धुवाँ देख्नेछन्, तब तिनीहरूले उसको निम्ति रुनेछन् र विलाप गर्नेछन्, उसको पीडाको भयले टाढै उभिएर यसो भन्नेछन्, ‘हाय, हाय, हे महान् शहर बेबिलोन, हे सामर्थी शहर! किनकि एकै घण्टामा तेरो न्याय आइपुगेको छ।’ अनि पृथ्वीका व्यापारीहरू पनि उसको निम्ति रुनेछन् र शोक गर्नेछन्; किनकि अबदेखि कसैले पनि तिनीहरूको मालसामान किन्नेछैन। प्रकाश 18:4-11।

दानिएलको पुस्तकमा पाँच पटक “घडी” भनेर प्रयोग गरिएको शब्दले सधैं कुनै न कुनै प्रकारको न्यायलाई जनाउँछ। कुन प्रकारको न्याय अभिप्रेत छ भन्ने कुरा त्यस प्रयोग भएको पदांशको प्रसङ्गले निर्धारण गर्दछ। दानिएल अध्याय चारमा “घडी” भन्ने शब्द पहिलोपटक आउँदा, यसले आउँदै गरेको न्यायको उद्घोषणा गर्न प्रयोग गरिएको छ—चाहे त्यो २२ अक्टोबर १८४४ मा आरम्भ भएको अनुसन्धानात्मक न्याय होस्, वा आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुने कार्यान्वयनात्मक न्याय होस्। दुवै अवस्थामा, अनुसन्धानात्मक वा कार्यान्वयनात्मक न्यायहरू प्रगतिशील हुन्छन्।

पापसत्ताको कार्यान्वयनात्मक न्याय संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ। त्यसले पापसत्ताको कार्यान्वयनात्मक न्याय आरम्भ हुने “घडी” लाई चिह्नित गर्दछ, र त्यो “घडी” नै प्रकाश अध्याय एघारको महान् भूकम्पको “घडी” हो, जब शत्रु, मेशक र अबेदनगोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका दुई साक्षीहरूलाई इज्जतको शक्तिशाली सेनाजस्तै उठाइने झण्डाको रूपमा भट्टीमा हालिन्छ। त्यही “घडी” हो, जब बेलशज्जरको भित्तामा लेखाइ देखा पर्छ।

“तार्शीशका जहाजहरू”, जसले पृथ्वी ग्रहका आर्थिक आपूर्ति-रेखाहरूको संरचनालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, त्यस समयमा समुद्रहरूको बीचमा डुबाइन्छन्, र त्यसले पृथ्वीका व्यापारीहरू तथा राजाहरूलाई डराउन लगाउँछ, जसको प्रतिनिधित्व बेलशज्जरद्वारा गरिएको छ।

प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा, “घडी” भनेको त्यो समय हो जब इस्लामको “तेस्रो धिक्कार” चाँडै आउँछ, र सातौँ तुरही बज्छ, अनि जातिहरू क्रोधित बनाइन्छन्। ती तीनैवटा प्रतीकहरूले इस्लामतर्फ सङ्केत गर्छन्, जसलाई प्रभुले ठीक त्यही “घडी” मा बेलशज्जरको वध सम्पन्न गराउन प्रयोग गर्नुहुने प्रबन्धात्मक साधनको रूपमा देखाउँछन्। बेलशज्जरलाई त्यस्ता शत्रुहरूले मारेका थिए, जो असावधानीपूर्वक खुला छोडिएका ढोकाहरूद्वारा गुप्त रूपमा उसको राज्यभित्र प्रवेश गरेका थिए, ठीक त्यसरी नै जसरी “महान् भूकम्प” को “घडी” नजिकिँदै जाँदा मेक्सिको र संयुक्त राज्य अमेरिका बीचको सीमा-पर्खाल असावधानीपूर्वक खुला छोडिएको छ।

पापतन्त्रको घातक घाउको निको हुनु दानियेल अध्याय ११ का अन्तिम छ पदहरूमा प्रस्तुत गरिएको छ। ती पदहरूमा पापतन्त्रको घातक घाउ निको हुँदै जाँदा विजित गरिएका तीन अवरोधहरू पहिचान गरिएका छन्। उत्तरका राजा आफ्नो परमसत्तातर्फको यात्रामा सधैं तीन अवरोधहरूलाई जित्छन्, र सधैं यही क्रममा: पहिले आफ्ना शत्रुलाई, दोस्रो आफ्ना सहयोगीलाई, र अन्तमा आफ्ना शिकारलाई। सर्वप्रथम जितिएको शक्ति दक्षिणका राजा थिए, जसले सोभियत सङ्घलाई, अर्थात् रोमको अन्तिम शत्रुलाई, प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, र जो १९८९ मा हटाइयो। दोस्रो अवरोध गौरवशाली देश हो, जो रोमको त्यो सहयोगी हो जसले रोमका निम्ति USSR लाई पराजित गर्‍यो, अर्थात् संयुक्त राज्य अमेरिका, जसलाई हामी अहिले विचार गरिरहेको “घडी” मा विजित गरिन्छ। त्यसपछि तेस्रो अवरोध, जसलाई मिश्रको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, त्यसले त्यस समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जब पापतन्त्रले आफ्नो शिकार, संयुक्त राष्ट्रसंघ, माथि नियन्त्रण लिन्छ।

सन् १९८९ मा, जब ती पदहरू अनमुहरित भए, र त्यसपछि ती पदहरूको ज्ञानमा वृद्धि भयो, तब यो चिनियो कि मूर्तिपूजक रोम, पोपीय रोम र त्यसपछि आधुनिक रोम (दानियेल अध्याय एघारका अन्तिम छ पदहरूमा उत्तरका राजाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको), प्रत्येकले राज्यको रूपमा स्थापित हुनु अघि तीन भौगोलिक अवरोधहरूलाई जित्न आवश्यक थियो। मूर्तिपूजक रोमका लागि, ती तीन अवरोधहरूलाई तीन दिशाका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

तिनीहरूमध्ये एकबाट एउटा सानो सिङ निस्कियो, जो अत्यन्तै ठूलो हुँदै दक्षिणतर्फ, पूर्वतर्फ, र रमणीय देशतर्फ फैलियो। दानियेल ८:९।

पापीय रोमका लागि तिनीहरू उखेलिनुपर्ने तीन सिङहरू थिए।

मैले ती सिङहरूलाई ध्यानपूर्वक हेरिरहेँ, अनि हेर, तिनीहरूका बीचबाट अर्को एउटा सानो सिङ निस्कियो, जसको अगाडि पहिलेका सिङहरूमध्ये तीनवटा जसैसमेत उखेलिए; अनि हेर, त्यस सिङमा मानिसका आँखाजस्तै आँखाहरू थिए, र घमण्डका ठूला-ठूला कुरा बोल्ने एउटा मुख थियो। दानियेल 7:8.

आधुनिक रोम (उत्तरका राजा) का लागि, जसलाई दानियेल ११ का अन्तिम छ पदहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, ती तीन बाधाहरू दक्षिणका राजा, सुन्दर भूमि, र मिश्र थिए। मूर्तिपूजक रोम र पोपीय रोमको सन्दर्भमा जस्तै, ती तीन बाधाहरूले भौगोलिक अवरोधहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्थे। दानियेल ११ का अन्तिम छ पदहरूमा उत्तरका राजाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको आधुनिक रोमले तीनवटा “पर्खाल” हरूलाई जित्न आवश्यक थियो, र पहिलो पर्खालको

सन्दर्भमा त्यहाँ एउटा दार्शनिक “पर्खाल” थियो, जुन त्यही समयमा हटाइयो जब एउटा वास्तविक पर्खाल हटाइयो। सन् १९८९ मा, जब उत्तरका राजाले सोभियत संघ (दक्षिणका राजा) लाई पतन गरायो, “आइरन कर्टेन” को दार्शनिक “पर्खाल” हटाइयो, जसरी बर्लिनको पर्खाल भत्काइयो।

बेलशज्जरको न्यायको “घडी”मा, जब भित्तामा लेखिएको लेख प्रकट भइसकेको हुन्छ, र उसका शत्रुहरू असुरक्षित ढोकाहरूमार्फत गुप्त रूपमा भित्र पसिरहेका हुन्छन्, तब मण्डली र राज्यको पृथक्करणको दार्शनिक “भित्तो” हटाइन्छ, जबकि तेस्रो हायको इस्लाम महिमामय देशको दक्षिणी सीमास्थित निगरानीविहीन “भित्तो”मार्फत गुप्त रूपमा प्रवेश गरिसकेको हुन्छ।

जब संयुक्त राष्ट्रसंघको प्रतिनिधित्व गर्ने “मिश्र” विजित हुन्छ, र टायरकी वेश्याद्वारा निर्देशित एक-विश्व सरकारलाई प्रत्येक राष्ट्रले स्वीकार गर्न बाध्य पारिँदा “राष्ट्रिय सार्वभौमिकताको पर्खाल” भन्ने दार्शनिक पर्खाल हटाइन्छ, तब अन्तिम दिनहरूको सैनिक शासन र निरंकुशता उत्पन्न गर्ने एक आर्थिक पतन हुनेछ। “वाल स्ट्रीट” भनिने सडकमा कुनै घटना निश्चय नै हुन सक्छ।

“जुनै ती साधन, जुन अहिले परमेश्वरको कार्यमा अत्यन्तै थोरै मात्र लगानी गरिन्छ, र जुन स्वार्थपूर्वक रोकिराखिएको छ, केही समयमै सबै मूर्तिहरूसँगै छुछुन्दा र चमेराहरूका निम्ति फालिनेछ। जब अनन्त दृश्यहरूको वास्तविकता मानिसका इन्द्रियहरूका सामु खुल्नेछ, तब धनको मूल्य अत्यन्तै चाँडै र अचानक घट्नेछ।” Welfare Ministry, 266.

हामी बेलेशज्जरसम्बन्धी हाम्रो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिन्छौं।

“आज, एलियाहका दिनहरूमा जस्तै, परमेश्वरका आज्ञा पालन गर्ने मानिसहरू र झूटा देवताहरूका उपासकहरूबीचको विभाजन-रेखा स्पष्ट रूपमा कोरिएको छ। ‘तिमीहरू कहिलेसम्म दुई मतका बीचमा लडखडाइरहनेछौ?’ एलियाहले पुकारे; ‘यदि परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भने उहाँकै पछि लाग; तर यदि बाल हो भने त्यसैको पछि लाग।’ १ राजा १८:२१। अनि आजको सन्देश यो हो: ‘महान् बाबेल पतन भयो, पतन भयो.... हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र ताकि तिमीहरूले उसका विपत्तिहरू नभोगो। किनकि उसका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ।’ प्रकाश १८:२, ४, ५।”

“त्यो समय अब धेरै टाढा छैन जब प्रत्येक प्राणमाथि परीक्षा आउनेछ। झूटो विश्रामदिनको पालन हामीमाथि जोड दिइनेछ। संघर्ष परमेश्वरका आज्ञाहरू र मानिसहरूका आज्ञाहरूका बीचमा हुनेछ। जसले सांसारिक मागहरूमा कदम-कदम गर्दै आफूलाई सुम्पेका छन् र सांसारिक चलनहरूअनुसार आफूलाई ढालेका छन्, तिनीहरूले त्यसबेला उपहास, अपमान, कारावासको धम्की, र मृत्युको अधीनमा पर्नुभन्दा सत्ताधारी शक्तिहरूसामु झुक्नेछन्। त्यस समयमा सुन मैलाबाट अलग गरिनेछ। साँचो भक्तिभाव त्यसको बाह्य रूप र चमकधमकबाट स्पष्ट रूपमा छुट्ट्याइनेछ। धेरै यस्ता ताराहरू, जसलाई हामीले तिनको चमकका कारण प्रशंसा गरेका छौं, त्यसबेला अन्धकारमा निभ्नेछन्। जसले पवित्रस्थानका भूषणहरू धारण गरेका छन्, तर ख्रीष्टको धार्मिकताले वस्त्रित छैनन्, तिनीहरू त्यसबेला आफ्नै नग्नताको लज्जामा प्रकट हुनेछन्।” Prophets and Kings, 187, 188.